

Sbohem romantiko

Žalman

1. Pomalu slunce usíná, padá za obzor,
nikdo v té chvíli nezpívá, zvedá se vítr z hor,
pomalým krokem přichází, stříbro na řasách,
dvě velký oči od sazí a z nich se dívá strach.

R: Já vím do noci prchá od lidí,
romantika holka hezká.

2. Z netopýřího sametu má po kolena plášť,
z batůžku zbytky sonetů dává mi pod polštář,
pomalu ber si pomalu, opustíš-li mne,
nejde žít jak já postaru a den ode dne.

R:

3. Pomalým krokem loudá se dolů na perón,
na věži půlnoc houpá se, nikde žádnéj tón,
dívá se přitom na tebe učiněnej ráj,
kupuje lístek do nebe, říká ti good bye.

R:

4. K ránu když znovu usínám, padám do hlubin,
celou ji tiše objímám, spát s ní ještě smím,
pomalu hochu pomalu, jsem holka dezertér,
soucitu je tak pomálu, po kousíčkách ber.